Ogłoszenia parafialne

ogłoszenia do 2. 03 2025

15 lutego 2025

Ogłoszenia parafialne

1. W nadchodzącym okresie obchodzimy następujące święta: 22 lutego święto Katedry św. Piotra Apostoła, 1 marca wspomnienie Naj Marii Panny.

2. W czasie rozmów na kolędzie wiele osób zwracało uwagę na walący się murek przy placu kościelnym od ul. Przesmyk. Również parafianie zwracali uwagę na kruszącą się zaprawę pod graniowymi płytkami na schodach. Miło, że te sprawy są dostrzegane oraz to, że parafianie reagują na aktualne potrzeby. Jeśli chodzi o murek to sprawa awiercia. Prosząc o naprawę tego murka. W końcu złożyłem podanie o wykup tej działki na której ten murek się znajduje. Liczę na pozytywną odpowiedź obecnych władz miasta. Remont schodów rozpoczął się rok temu. Górny podest został naprawiony. Na wiosnę prace będą dalej etapami kontynuowane. Dziękuje za zainteresowanie sprawami kościoła za współpracę i za okazaną pomoc.

3. **1 marca obchodzimy 1-ą sobotę miesiąca**

4. **19 lutego obchodzimy Dzień Nauki Polskiej. Jest on wyrazem uznania dla dokonań rodzimych naukowców w ponad 1000** letniej historii naszego Narodu i Państwa. Możemy być dumni z dokonań naszych naukowców.

5. **Od pewnej osoby z naszej parafii otrzymałem relikwie św. Rity**. Autentyczność relikwii potwierdzona jest przez władze kościelne klasztoru w Cascii we Włoszech. W wielkim poście, który w tym roku rozpoczyna się 5 marca, uroczyście wprowadzimy te relikwie do naszej świątyni. Jest Ona Patronką w sprawach beznadziejnych. Każdy z nas potrzebuje takiej Patronki w niebie.

Rita należy do najbardziej popularnych świętych na świecie. Urodziła się około 1380 r. w rodzinie ubogich górali w Rocca Porena, niedaleko Cascii (Umbria) jako jedyne dziecko. Według podania miała być dzieckiem wymodlonym przez pobożnych rodziców. Na chrzcie otrzymała imię Małgorzata (Rita jest jego zdrobnieniem). Na życzenie rodziców wyszła za mąż. Związek ten był jednak bardzo nieudany. Porywczy, brutalny mąż był powodem wielu jej dramatów. Rita znosiła swój los z anielską cierpliwością. Mąż Rity zginął zabity w porachunkach zwaśnionych rodów.

Rita była matką dwóch synów, z którymi miała kłopoty wychowawcze. Bojąc się, by nie kontynuowali wendety, prosiła Boga, aby raczej zabrał ich ze świata niż mieliby stać się zabójcami. Bóg wysłuchał tej prośby. Obaj młodzieńcy, którzy planowali pomścić ojca, zmarli podczas epidemii. Rita jako trzydziestokilkuletnia wdowa wstąpiła do zakonu augustianek, które miały swój klasztor w Cascii. Ponieważ była analfabetką, została przyjęta do sióstr "konwersek", które były przeznaczone do codziennej posługi w klasztorze. Z całą radością, z miłości dla Oblubieńca, spełniała najniższe posługi w klasztorze. Często w ciągu dnia i nocy całowała z miłością obrączkę zakonną, która symbolizowała jej mistyczne zaślubiny z Jezusem.

Miała szczególne nabożeństwo do Bożej męki. Widziano ją nieraz, jak leżała krzyżem, zalana łzami. Kiedy pewnego dnia kaznodzieja miał kazanie o męce Pańskiej, prosiła gorąco Jezusa, by dał jej zakosztować męki

chociaż jednego ciernia, który ranił Jego przenajświętszą głowę. Została wysłuchana. W czasie modlitwy poczuła nagle w głowie silne ukłucie. Na tym miejscu wytworzyła się bolesna rana, która zadawała jej nieznośne cierpienia przez 15 lat, aż do śmierci. Aby jednak uniknąć sensacji, Rita prosiła Chrystusa, by rana była ukryta, nadal jednak sprawiając cierpienia. Tak się też stało. Rita odznaczała się posłuszeństwem, duchem modlitwy i cierpliwości. Będąc prostą i niewykształconą osobą, osiągnęła szczyty kontemplacji.
Zmarła na gruźlicę 22 maja 1457 r. w Cascii. Tam jej nienaruszone ciało spoczywa do dziś. Sanktuarium Świętej, obejmujące jej rodzinny dom w Rocca Porena oraz klasztor i kościół w Cascii, w którym została pochowana, jest miejscem tłumnych pielgrzymek. Sława świętości zaczęła ściągać do Cascii wielu pielgrzymów. Przy grobie Rity działy się nadzwyczajne rzeczy, które napełniły sławą tamtejszy klasztor. Kiedy po kilku latach wybuchł w kościele gwałtowny pożar, mimo że spalił się cały kościół, cyprysowa trumna z ciałem Rity pozostała nietknięta. Zaczęły mnożyć się wizerunki i modlitwy do służebnicy Bożej. Papież Urban VIII w roku 1628 zatwierdził jej kult. Jednak jej uroczysta kanonizacja odbyła się dopiero 24 maja 1900 r. Dokonał jej papież Leon XIII, nazywając św. Ritę "dro10g0ocenną perłą Umbrii".
Św. Rita jest patronką w sprawach trudnych i beznadziejnych. Jest opiekunką wielu dzieł charytatywnych i bractw. W Polsce kult św. Rity jest bardzo żywy. Szczególnym jego miejscem jest klasztor sióstr augustianek w Krakowie, gdzie w kościele św. Katarzyny przechowywane są relikwie św. Rity.

W ikonografii Święta przedstawiana jest w stroju zakonnym - w czarnym habicie i w białym welonie, z cierniem na czole. Jej atrybutami są: dwoje dzieci, krucyfiks, cierń, figa, pszczoły, róża.